

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ИСЛАМСКЕ РЕПУБЛИКЕ ИРАН

Члан 1.

Потврђује се Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Исламске Републике Иран, сачињен у Београду 21. јуна 2018. године, у оригиналу на српском, персијском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Исламске Републике Иран у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ
О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ ИСЛАМСКЕ РЕПУБЛИКЕ ИРАН**

Преамбула

Влада Републике Србије и Влада Исламске Републике Иран;

Будући да су стране уговорнице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству, отворене за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године (1323/09/16), у даљем тексту: стране уговорнице;

У жељи да успоставе и обављају редовни ваздушни саобраћај између територија својих држава и даље;

Договориле су се о следећем:

Члан 1.
Дефиниције

За потребе овог споразума:

- а) израз „Конвенција” означава Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, отворену за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године (1323/09/16), а обухвата и њене измене према члану 94. Конвенције које су ступиле на снагу у државама обе стране уговорнице, као и све Анексе усвојене према члану 90. Конвенције и њихове измене које су ступиле на снагу у државама обе стране уговорнице;
- б) израз „органи надлежни за ваздушни саобраћај” означава, за Републику Србију, министарство надлежно за послове саобраћаја и Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије, или свако друго лице или тело овлашћено да обавља функције које сада обављају наведени надлежни органи, а за Исламску Републику Иран, Организацију цивилног ваздухопловства, или свако друго лице или тело овлашћено да обавља функције које сада обавља наведена организација;
- в) израз „одређени авио-превозилац” означава једног или више авио-превозилаца који су одређени и овлашћени према одредбама члана 3. овог споразума;
- г) израз „утврђене линије” означава линије које су утврђене у Анексу овог споразума;
- д) израз „уговорени саобраћај” означава редовни међународни ваздушни саобраћај који се обавља на утврђеним линијама у циљу превоза путника, пртљага, робе и поште, одвојено или у комбинацији;
- ђ) израз „капацитет”, у односу на ваздухоплов, означава плаћени терет тог ваздухоплова који се превози на линији или делу линије, а у односу на уговорени саобраћај означава капацитет ваздухоплова који се користи у том саобраћају, помножен фреквенцијом обављања саобраћаја тог ваздухоплова у одређеном периоду на линији или делу линије;

- е) израз „територија” у односу на државу има значење које је одређено у члану 2. Конвенције;
- ж) изрази „ваздушни саобраћај”, „међународни ваздушни саобраћај”, „авио-превозилац”, „заустављање у некомерцијалне сврхе” имају значења која су одређена у члану 96. Конвенције;
- з) израз „тарифа” означава цене које се плаћају за превоз путника, пртљага и робе и услове према којима се те цене примењују, укључујући цене и услове за агенцијске и друге помоћне услуге, али изузимајући накнаду и услове за превоз поште;
- и) израз „подела кода” означава коришћење ознаке лета једног авио-превозиоца у саобраћају који обавља други авио-превозилац, тако да се и тај саобраћај такође идентификује као саобраћај који обавља тај други авио-превозилац.

Члан 2. Давање права

1. Свака страна уговорница даје другој страни уговорници следећа права за обављање редовног међународног ваздушног саобраћаја од стране одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице:
 - а) да лети без слетања преко територије државе друге стране уговорнице;
 - б) да слеће на поменуту територију у некомерцијалне сврхе; и
 - в) да слеће на територију државе друге стране уговорнице у местима утврђеним у Распореду линија приложеном уз овај споразум, ради укрцавања и искрцавања путника, робе и поште у међунаордном ваздушном саобраћају.
2. Коришћење саобраћајних права у местима међуслетања и местима даље утврђеним у Распореду линија приложеном уз овај споразум подлеже договору органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.
3. Одредбе овог споразума не дају право авио-превозиоцу државе једне стране уговорнице да на територији државе друге стране уговорнице укрцава путнике или утовара робу и пошту који се превозе уз надокнаду или у најам за друго место на територији државе те друге стране уговорнице.
4. Ако одређени авио-превозилац или авио-превозиоци државе једне стране уговорнице нису у могућности да, због војних сукоба, политичких немира или других неуобичајених околности, обављају уговорени саобраћај на утврђеним линијама, друга страна уговорница предузима све што је у њеној моћи да омогући обављање наведеног саобраћаја на одговарајућим привременим рутама.
5. Авио-превозиоци држава страна уговорница који нису одређени у складу са чланом 3. овог споразума такође имају права из става 1. тач. 1а) и 1б) овог члана.

Члан 3. Одређивање авио-превозилаца и издавање дозвола

1. Свака страна уговорница има право да писаним обавештењем другој страни уговорници одреди једног или више авио-превозилаца за обављање

уговореног саобраћаја на утврђеним линијама и да повуче или измени такво одређење било ког одређеног авио-превозиоца.

2. По пријему обавештења из става 1. овог члана, органи надлежни за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, у складу са одредбама ст. 3. и 4. овог члана, без одлагања издају одређеном авио-превозиоцу одговарајућу дозволу за обављање саобраћаја.
3. Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице могу да захтевају од одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице да докаже да је оспособљен да испуни услове утврђене законима и прописима које ти органи оправдано примењују за обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са одредбама Конвенције.
4. Свака страна уговорница има право да одбије издавање дозволе за обављање саобраћаја из става 2. овог члана, или да уведе услове које сматра неопходним за коришћење права утврђених у члану 2. овог споразума од стране одређеног авио-превозиоца, у било ком случају у којем наведена страна уговорница није уверена да друга страна уговорница или њени држављани имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем.
5. Одређени авио-превозилац може, у било ком тренутку после пријема дозволе за обављање саобраћаја из става 2. овог члана, да отпочне обављање уговореног саобраћаја, под условом да је за тај саобраћај на снази тарифа утврђена у складу са чланом 11 овог споразума.

Члан 4.

Повлачење и обустава

1. Свака страна уговорница има право да повуче дозволу за обављање саобраћаја, или да одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице обустави коришћење права утврђених у члану 2. овог споразума, или пропише услове потребне за коришћење тих права ако:
 - а) није уверена да друга страна уговорница или њени држављани имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем; или
 - б) авио-превозилац не испуњава услове прописане законима и/или прописима државе стране уговорнице која одобрава та права; или
 - в) авио-превозилац на неки други начин не обавља уговорени саобраћај у складу са одредбама овог споразума.
2. Ако непосредно повлачење дозволе за обављање саобраћаја или обустава права или увођење услова наведених у ставу 1. овог члана није неопходно ради спречавања даљег кршења закона и/или прописа и/или одредаба овог споразума, та права се користе само после консултација са другом страном уговорницом. Такве консултације између органа надлежних за ваздушни саобраћај се одржавају што је пре могуће по пријему захтева.

Члан 5.

Примена закона и прописа

1. Закони и прописи државе сваке стране уговорнице којима се уређује улазак или одлазак са територије њене државе ваздухоплова који обављају међународни ваздушни саобраћај, као и ваздушни саобраћај и навигација тих ваздухоплова док су изнад или на територији њене државе, примењују

се и на ваздухоплове одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице.

2. Закони и прописи државе сваке стране уговорнице који се односе на улазак, боравак и одлазак са територије њене државе путника, посаде, робе и поште, а који се односе на формалности у вези са уласком, изласком, усељењем и исељењем, као и царинским и здравственим мерама, примењују се на путнике, посаду, робу или пошту који се превозе ваздухопловима одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице, док су на наведеној територији.
3. Свака страна уговорница, на захтев, доставља другој страни уговорници примерке важећих закона и прописа из овог члана.
4. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице има право да, на територији државе друге стране уговорнице, отвори представништво у циљу промоције ваздушног саобраћаја и продаје услуга превоза, као и продаје других помоћних производа и пружања услуга потребних за обављање ваздушног саобраћаја, у складу са законима и прописима државе те друге стране уговорнице.
5. Одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице има право да, у складу са законима и прописима државе друге стране уговорнице који се односе на улазак, боравак и запошљавање, доведе и одржава управно, техничко, оперативно и друго специјализовано особље које је потребно за обављање уговореног саобраћаја.
6. Одређени авио-превозилац једне стране уговорнице има право да продаје услуге превоза користећи своја превозна документа на територији државе друге стране уговорнице, у складу са законима и прописима државе те друге стране уговорнице. Одређени авио-превозилац може продају да обавља директно, или преко овлашћених агената продаје.
7. Свака страна уговорница даје одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице право да, на захтев, а по измирењу пореских обавеза према законима и прописима државе те стране уговорнице, слободно пренесе у своју државу вишак прихода над расходима који је остварен на територији државе те стране уговорнице у вези са обављањем међународног ваздушног саобраћаја.
8. Тај пренос се врши у складу са законима и прописима државе стране уговорнице са чије територије се обавља трансакција и подлеже само уобичајеним накнадама које банке наплаћују за обављање таквих трансакција.

Члан 6.

Ослобађање од плаћања царинских дажбина, накнада и такса

1. Ваздухоплов који у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице, као и његова редовна опрема, залихе горива и мазива, залихе ваздухоплова које се налазе на ваздухоплову, ослобођени су, на основу реципроцитета, од царинских и других увозних дажбина, трошкова прегледа и других сличних накнада и такса по доласку на територију државе друге стране уговорнице, под условом да та опрема, резервни делови и залихе остану на ваздухоплову док не напусте територију државе те стране уговорнице.
2. Од истих дажбина, накнада и такса, изузев накнада за учињене услуге, на основу реципроцитета ослобађају се:

- а) гориво и мазива намењени за снабдевање ваздухоплова којег у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице, чак и када ове залихе треба да се искористе на делу линије изнад територије државе стране уговорнице на којој су унете на ваздухоплов;
- б) резервни делови, укључујући моторе, и редовна опрема унети на територију државе једне стране уговорнице ради одржавања или поправке ваздухоплова којег у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице;
- в) залихе ваздухоплова унете на ваздухоплов на територији државе једне стране уговорнице, намењене за коришћење на ваздухоплову којим се обавља уговорени саобраћај одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице;
- г) рекламни материјал, униформе и документа авио-превозиоца који немају тржишну вредност и које одређени авио-превозиоци државе стране уговорнице користе на територији државе друге стране уговорнице.

Материјали наведени у овом ставу могу да се држе под царинским надзором или контролом.

- 3. Редовна опрема ваздухоплова, као и материјали, залихе и резервни делови задржани на ваздухоплову који користи одређени авио-превозилац државе једне или друге стране уговорнице, могу да се искрцају на територију државе друге стране уговорнице само уз сагласност надлежних царинских органа државе те друге стране уговорнице. У том случају, могу се ставити под царински надзор до тренутка док не напусте територију државе те стране уговорнице, или се стављају у неки од царински дозвољених поступака, у складу са царинским прописима.

Члан 7.

Директан транзит

Путници, пртљаг и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице, који не напуштају простор на аеродрому намењен за ту сврху, подлежу само упрошћеној контроли. Пртљаг и роба у директном транзиту ослобођени су од царинских дажбини и било каквих такса.

Члан 8.

Аеродромска постројења и накнаде

- 1. Свака страна уговорница одређује аеродром или аеродроме на територији своје државе које користи одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице на утврђеним линијама и омогућава одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице коришћење комуникационих, ваздухопловних и метеоролошких постројења и пружа друге услуге неопходне за обављање уговореног саобраћаја.
- 2. Свака страна уговорница може да уведе правичне и оправдане накнаде за коришћење аеродромских и других постројења од стране ваздухоплова одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице, под условом да наведене накнаде нису више од оних које се за коришћење аеродрома и постројења наплаћују домаћим авио-превозиоцима који обављају сличан међународни ваздушни саобраћај.

Члан 9.

Капацитет и одобравање редова летења

1. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница имају правичан и једнак третман како би имали једнаке могућности за обављање уговореног саобраћаја на утврђеним линијама.
2. При обављању уговореног саобраћаја, одређени авио-превозилац државе сваке стране уговорнице узима у обзир интересе авио-превозиоца државе друге стране уговорнице, како не би угрожавао саобраћај који тај авио-превозилац обезбеђује на целој линији или делу исте линије.
3. Уговорени саобраћај који обезбеђују одређени авио-превозиоци држава страна уговорница има као основни циљ обезбеђивање капацитета, при оправданом фактору оптерећења, који одговара текућим и оправдано предвиђеним захтевима за обављање превоза путника, робе и поште између територије државе стране уговорнице која је одредила авио-превозиоца и територије државе друге стране уговорнице.
4. У складу са принципима утврђеним у ст. 1, 2. и 3. овог члана, одређени авио-превозилац државе сваке стране уговорнице може такође да обезбеди капацитете који одговарају захтевима за обављање саобраћаја између територија трећих земаља наведених у Распореду линија приложеном уз овај споразум и територије државе друге стране уговорнице.
5. Капацитет који се обезбеђује, укључујући фреквенције обављања саобраћаја и тип ваздухоплова који користе одређени авио-превозиоци држава страна уговорница у уговореном саобраћају, могу да предложе одређени авио-превозиоци. Одређени авио-превозиоци дају такав предлог после међусобне размене мишљења и преговора, имајући у виду принципе утврђене у ст. 1, 2. и 3. овог члана. Наведени капацитет се одређује и спроводи по одобрењу органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.
6. У случају да се одређени авио-превозиоци држава страна уговорница не сагласе, питања наведена у ставу 5. овог члана се решавају договором између органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна уговорница. До постизања таквог договора, капацитет који обезбеђују одређени авио-превозиоци се не мења.
7. Одређени авио-превозилац државе сваке стране уговорнице подноси редове летења на одобрење органима надлежним за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице најкасније тридесет (30) дана пре отпочињања саобраћаја на утврђеним линијама. Исти рок се примењује на накнадне измене. У посебним случајевима, овај рок се може изменити, уз сагласност наведених органа надлежних за ваздушни саобраћај.

Члан 10.

Признавање потврда и дозвола

Потврде о пловидбености, потврде о оспособљености и дозволе које је једна страна уговорница издала или признала као важеће, а чија важност није истекла, друга страна уговорница признаје као важеће ради обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, под условом да су захтеви према којим су те потврде и дозволе издате или признате једнаки или виши од минималних стандарда који су утврђени, или могу да се утврде према Конвенцији. Свака страна уговорница задржава право да, за летове изнад територије своје државе, одбије да призна као важеће потврде о

оспособљености и дозволе које је њеним држављанима издала или признала друга страна уговорница, или нека друга држава.

Члан 11.

Тарифе у ваздушном саобраћају

1. Тарифе одређених авио-превозилаца држава страна уговорница у уговореном саобраћају утврђују се на разумном нивоу, уз дужно поштовање свих релевантних фактора, укључујући трошкове обављања саобраћаја, оправдану добит, карактеристике услуга и тарифе других авио-превозилаца који обављају редовни међународни ваздушни саобраћај на истим линијама или делу истих линија.
2. Свака страна уговорница може да захтева претходно обавештавање о тарифама које се наплаћују у уговореном саобраћају, или подношење истих на увид органима надлежним за ваздушни саобраћај.
3. Тарифе наведене у ставу 1. овог члана утврђују се у складу са следећим правилима:
 - а) када су одређени авио-превозиоци држава обеју страна уговорница чланови међународне асоцијације авио-превозилаца која има механизам утврђивања тарифа, а постоји и начин решавања тарифа у уговореном саобраћају, одређени авио-превозиоци држава страна уговорница утврђују тарифе у складу са наведеним начином решавања тарифа;
 - б) када било који од одређених авио-превозилаца држава страна уговорница није члан међународне асоцијације авио-превозилаца која има механизам утврђивања тарифа или не постоји начин решавања тарифа поменут у подставу а), одређени авио-превозиоци држава страна уговорница у међусобном договору утврђују тарифе у уговореном саобраћају;
 - в) тарифе утврђене у складу са подст. а) и б) се подносе на сагласност органима надлежним за ваздушни саобраћај држава страна уговорница најкасније тридесет (30) дана пре датума предложеног за увођење. Тај рок се може изменити, уз сагласност поменутих органа;
 - г) у случају да се одређени авио-превозиоци држава страна уговорница не договоре о тарифама, или када страна уговорница није одредила авио-превозиоца за обављање уговореног саобраћаја, или када током првих петнаест (15) дана у оквиру рока од тридесет (30) дана наведеног у подставу в) овог члана органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице обавесте органе надлежне за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице да нису сагласни са било којом тарифом коју су договорили одређени авио-превозиоци у складу са подст. а) и б) овог члана, органи надлежни за ваздушни саобраћај држава страна уговорница настоје да постигну договор у погледу тарифа које ће се наплаћивати. Правило је да се тарифе не наплаћују док их не одобре органи надлежни за ваздушни саобраћај држава страна уговорница. Међутим, тарифе се сматрају одобреним ако органи надлежни за ваздушни саобраћај једне или друге државе стране уговорнице не доставе обавештење да нису сагласни са тарифом коју су договорили одређени авио-превозиоци у напред наведеном периоду од петнаест (15) дана.
4. Ниједна страна уговорница не предузима једностране мере ради спречавања увођења или продужења тарифе коју су, за обављање уговореног саобраћаја, предложили за наплату или наплаћују одређени авио-превозиоци државе једне или друге стране уговорнице. Ако једна или

друга страна уговорница сматра да било која таква тарифа није у складу са одредбама овог члана, може да захтева консултације и обавести другу страну уговорницу о разлозима свог незадовољства четрнаест (14) дана након што им се тарифа достави на увид. Ове консултације се одржавају најкасније тридесет (30) дана по пријему захтева.

5. Тарифе које су утврђене у складу са одредбама овог члана остају на снази док се не утврде нове тарифе.

Члан 12.

Обезбеђивање у ваздухопловству

1. Стране уговорнице поново потврђују права и обавезе једне према другој у складу са међународним правом да обезбеђују цивилно ваздухопловство од незаконитих радњи. Без ограничавања њихових права и обавеза према међународном праву, стране уговорнице посебно поступају у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухопловима, потписане у Токију 14. септембра 1963. године (1342/06/23), Конвенције о сузбијању незаконите отмице ваздухоплова, потписане у Хагу 16. децембра 1970. године (1349/09/25), Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписане у Монреалу 23. септембра 1971. године (1350/07/01) и Протокола о сузбијању незаконитих аката насиља на аеродромима који служе међународном цивилном ваздухопловству, којим се допуњује Конвенција о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, сачињеног у Монреалу, 24. фебруара 1988. године (1366/05/12) и Конвенције о обележавању пластичних експлозива ради њиховог откривања, сачињене у Монреалу 1. марта 1991. године (1369/12/10).
2. Стране уговорнице, на захтев, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу и било које друге опасности уперене против безбедности цивилног ваздухопловства.
3. Стране уговорнице, у својим међусобним односима, поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству утврђеним од стране Међународне организације цивилног ваздухопловства у Анексима, у мери у којој се те одредбе о обезбеђивању примењују на стране уговорнице. Једна или друга страна уговорница захтева да корисници ваздухоплова уписаних у регистар њихове државе или корисници ваздухоплова чије је седиште или стално боравиште на територији њихове државе, као и корисници међународних аеродрома на територији њихове државе, поступају у складу с наведеним одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству.
4. Свака страна уговорница може да се захтева од корисника ваздухоплова да поштују одредбе о обезбеђивању у ваздухопловству наведене у ставу 3. овог члана, које друга страна уговорница захтева за улазак на територију, одлазак са територије или за време боравка на територији државе те друге стране уговорнице. Свака страна уговорница обезбеђује да се на територији њене државе ефикасно примењују одговарајуће мере за заштиту ваздухоплова и преглед путника, посаде, ручног пртљага, пртљага, робе и залиха ваздухоплова пре и за време укрцавања или утовара. Свака страна уговорница позитивно разматра сваки захтев друге страна уговорнице за оправданим посебним мерама обезбеђивања због одређене претње.

5. У случају незаконите отмице ваздухоплова и/или друге незаконите радње уперене против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома или уређаја за ваздушну пловидбу и/или претње у вези с наведеним, стране уговорнице помажу једна другој олакшавањем комуникације и другим одговарајућим мерама намењеним за брзо и безбедно окончање тог инцидента или претње.

Члан 13.

Ваздухопловна безбедност

1. Свака страна уговорница може, у свако доба, да захтева консултације о стандардима безбедности које друга страна уговорница спроводи у областима које се односе на ваздухопловне објекте, посаде, ваздухоплове или њихово коришћење. Консултације се одржавају у року од тридесет (30) дана од дана подношења захтева.
2. Ако, после консултација, једна страна уговорница закључи да друга страна уговорница не одржава и не спроводи ефикасно стандарде безбедности у областима из става 1. овог члана који одговарају стандардима утврђеним у то време према Конвенцији, обавештава другу страну уговорницу о тим закључцима и мерама које сматра потребним за усклађивање са стандардима Међународне организације цивилног ваздухопловства. Друга страна уговорница предузима одговарајуће мере у договореном периоду.
3. У складу са чланом 16. Конвенције, даље је договорено да сваки ваздухоплов који користи одређени авио-превозилац, или се користи у име одређеног авио-превозиоца државе једне стране уговорнице у саобраћају за територију или са територије државе друге стране уговорнице може, док је на територији државе друге стране уговорнице, да буде подвргнут прегледу од стране овлашћеног представника државе друге стране уговорнице, под условом да то не доводи до неоправданог кашњења у обављању саобраћаја. И поред обавеза наведених у члану 33. Конвенције, циљ овог прегледа је провера важности докумената ваздухоплова и докумената посаде, као и да се провери да ли опрема ваздухоплова и стање ваздухоплова одговарају стандардима утврђеним у то време према Конвенцији (у даљем тексту: „преглед на платформи”).
4. Ако такав преглед на платформи или низ прегледа на платформи дају повод за:
 - а) озбиљну забринутост да неки ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији; или
 - б) озбиљну забринутост да постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења стандарда безбедности утврђених у то време према Конвенцији,
 страна уговорница чији овлашћени представници врше преглед на платформи може да закључи, у складу са одредбама члана 33. Конвенције, да захтеви према којима су потврда или дозволе тог ваздухоплова или посаде тог ваздухоплова издате или признате, или захтеви према којима се тај ваздухоплов користи нису једнаки или већи од минималних стандарда утврђених према Конвенцији.
5. У случају да приступ у циљу вршења прегледа на платформи ваздухоплова који користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице, у складу са ставом 3. овог члана, буде ускраћен од стране представника тог

авио-превозиоца, друга страна уговорница може да закључи да настаје озбиљна забринутост наведена у ставу 4. овог члана и да донесе закључке наведене у том ставу.

6. Свака страна уговорница задржава право да одмах обустави или измени дозволу за обављање саобраћаја одређеном авио-превозиоцу државе друге стране уговорнице када је непосредан поступак неопходан за безбедно обављање саобраћаја.
7. Сваки поступак једне стране уговорнице у складу са ставом 6. овог члана, обуставља се када престану да постоје разлози за предузимање тог поступка.
8. У вези одредаба става 2. овог члана, ако се установи да једна страна уговорница, ни по истеку договореног рока, није ускладила стандарде безбедности са стандардима Међународне организације цивилног ваздухопловства о томе се обавештава Генерални секретар Међународне организације цивилног ваздухопловства. Генерални секретар Међународне организације цивилног ваздухопловства се обавештава и о накнадном задовољавајућем решењу ситуације.

Члан 14.

Достављање статистичких података

Органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне или друге стране уговорнице достављају надлежним органима за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, на њихов захтев, информације и статистичке податке који се односе на саобраћај на утврђеним линијама, који одређени авио-превозилац њихових држава обавља за територију и са територије државе друге стране уговорнице, а које одређени авио-превозилац може да припреми и поднесе органима надлежним за ваздушни саобраћај своје државе. Достављање било каквих додатних статистичких података о саобраћају, које органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице захтевају од органа надлежних за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице се разматра и договара између две стране уговорнице.

Члан 15.

Консултације, измене и допуне

1. У циљу доследне примене овог споразума, стране уговорнице сарађују посредством органа надлежних за ваздушни саобраћај њихових држава, и у том смислу, органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице могу, у свако доба, захтевати консултације са органима надлежним за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице.
2. Консултације које су захтевали органи надлежни за ваздушни саобраћај државе једне или друге стране уговорнице почињу у року од шездесет (60) дана од дана пријема захтева.
3. Свака страна уговорница може, у било које доба када то сматра неопходним, да захтева измене или допуне одредаба овог споразума и, у том случају, стране уговорнице преговарају по наведеном питању у року од шездесет (60) дана од дана када је друга страна уговорница примила захтев за одржавање преговора.
4. Све измене и допуне овог споразума ступају на снагу у складу са одредбама члана 20. овог споразума.

5. И поред одредаба из става 4. овог члана, измена Распореда линија приложеног уз овај споразум може да се договори непосредно између органа надлежних за ваздушни саобраћај држава страна уговорница и ступа на снагу кад се потврди разменом дипломатских нота.

Члан 16.

Решавање спорова

1. Ако између страна уговорница дође до спора у погледу тумачења или примене овог споразума или његовог Анекса, стране уговорнице, пре свега, настоје да га реше преговорима.
2. Ако стране уговорнице не постигну споразум преговорима, могу се договорити да спор упуте на мишљење неком лицу или телу.
3. Ако стране уговорнице не постигну споразум на начин предвиђен ст. 1 и 2. овог члана, било која страна уговорница, у складу са сопственим важећим законима и прописима, може, истовремено са слањем обавештења другој страни уговорници, упутити спор на решавање Арбитражном суду састављеном од три арбитра, од којих двојицу именују стране уговорнице, а именовани арбитра одређују трећег арбитра. У случају да се спор упутити на арбитражу, свака страна уговорница одређује арбитра у року од шездесет (60) дана од дана пријема обавештења о упућивању спора на арбитражу, док се трећи арбитар одређује у даљем року од шездесет (60) дана од дана одређења последњег од два арбитра. Ако једна или друга страна уговорница не одреди свог арбитра у предвиђеном року или арбитра одређени од страна уговорница не одреде трећег арбитра у предвиђеном року, једна или друга страна уговорница може да захтева од председника Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства да именује арбитра уместо стране која то није учинила или да именује трећег арбитра, зависно од случаја. У сваком случају, трећи арбитар мора бити држављанин државе која, у тренутку именовања, одржава дипломатске односе са државама обе стране уговорнице.
4. У случају када трећег арбитра одређује Председник Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства, ако председник Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства није у могућности да изврши наведену дужност или је држављанин државе једне или друге стране уговорнице, потпредседник тог савета ће именовати наведеног трећег арбитра, али ако ни потпредседник Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства није у могућности да изврши наведену дужност или је држављанин једне или друге стране уговорнице, именовање ће извршити најстарији члан Савета који није држављанин државе једне или друге стране уговорнице.
5. Арбитражни суд сам одређује своје процедуре и седиште, у складу са осталим одредбама које су договориле стране уговорнице.
6. Одлуке Арбитражног суда су обавезујуће за стране уговорнице.
7. Трошкове Арбитражног суда, укључујући и хонораре и трошкове арбитра, деле подједнако стране уговорнице. Трошкови Савета Међународне организације цивилног ваздухопловства, настали у вези именовања арбитра уместо стране која то није учинила или именовања трећег арбитра, према одредбама става 3. овог члана, сматрају се трошковима Арбитражног суда.

Члан 17.
Отказивање Споразума

Једна или друга страна уговорница може, у свако доба, у писаној форми, да достави другој страни уговорници обавештење о својој намери да откаже овај споразум. Такво обавештење истовремено се доставља Међународној организацији цивилног ваздухопловства и у том случају се сматра да споразум престаје да важи дванаест (12) месеци од дана када друга страна уговорница прими обавештење, осим ако се обавештење о престанку важности не повуче споразумно пре истека тог рока. Ако друга страна уговорница не потврди пријем, сматра се да је обавештење примљено четрнаест (14) дана по пријему обавештења од стране Међународне организације цивилног ваздухопловства.

Члан 18.
Усаглашеност са мултилатералним споразумима или
конвенцијама

Ако за обе стране уговорнице ступи на снагу неки мултилатерални споразум или конвенција из области ваздушног саобраћаја, овај споразум и његов анекс или анекси мењају се преговорима дефинисаним у члану 15. овог споразума, како би се ускладили са одредбама тог споразума или конвенције.

Члан 19.
Регистрација Споразума

Овај споразум и његов анекс или анекси, као и све њихове измене и допуне региструју се код Међународне организације цивилног ваздухопловства.

Члан 20.
Ступање на снагу

Овај споразум ступа на снагу датумом пријема последње дипломатске ноте којом једна страна уговорница обавештава другу страну уговорницу да је предузела све мере у складу са законима и прописима њене државе за ступање на снагу овог споразума.

У ПОТВРДУ ЧЕГА су, доле потписани, прописно овлашћени од својих влада, потписали овај споразум.

Сачињено у Преамбули, двадесет (20) чланова и једном (1) Анексу, у Београду, дана 21. јуна 2018. године, што одговара 1397/3/31, у два оригинална примерка, сваки на српском, персијском и енглеском језику, и сва три текста су аутентична.

У случају разлика у текстовима, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА
ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ
СРБИЈЕ

ЗА
ВЛАДУ ИСЛАМСКЕ РЕПУБЛИКЕ
ИРАН

Анекс
Распоред линија

1. Линије на којима одређени авио-превозилац или авио-превозиоци Републике Србије могу да обављају саобраћај:

Места поласка	Места међуслетања	Одредишта	Места даље
Било које место у Републици Србији	Било која места	Било које место у Исламској Републици Иран	Било која места

2. Линије на којима одређени авио-превозилац или авио-превозиоци Исламске Републике Иран могу да обављају саобраћај:

Места поласка	Места међуслетања	Одредишта	Места даље
Било које место у Исламској Републици Иран	Било која места	Било које место у Републици Србији	Било која места

Напомене:

1. Сваки одређени авио-превозилац може да опслужује места међуслетања и места даље под условом да не користи саобраћајна права пете ваздухопловне слободе између тих места и територије државе друге стране уговорнице, осим ако стране уговорнице о томе не постигну договор.
2. Одређени авио-превозиоци могу да, по сопственом избору, изоставе слетање у било које место међуслетања или место даље, на било ком или на свим летовима.
3. Одређени авио-превозиоци се договарају о обиму фреквенција и типовима ваздухоплова, што одобравају органи надлежни за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.
4. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница имају право да, приликом обављања или одржавања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, закључују маркетиншке договоре о сарадњи, као што је договор о „подели кода”, који одобравају органи надлежни за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Уставни основ за потврђивање међународног уговора садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, по којем Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Област ваздушног саобраћаја између Републике Србије и Исламске Републике Иран није уговорно регулисана.

Иницијативу за регулисање односа у области ваздушног саобраћаја између Републике Србије и Исламске Републике Иран покренуо је авио-превозилац „Air Serbia” 2015. године. Разлог за покретање наведене иницијативе оправдан је потребом да се закључи модеран споразум о ваздушном саобраћају којим се стварају могућности за обављање директног редовног авио-превоза између две земље, као и договарање комерцијалних аранжмана поделе кода између авио-превозилаца.

Влада је на седници одржаној 23. јануара 2016. године донела Закључак 05 Број: 018-625/2016 којим је усвојена Основа за вођење преговора и закључивање Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Исламске Републике Иран.

Преговори у циљу закључивања Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Исламске Републике Иран су одржани у Београду, 4. и 5. јула 2017. године. На преговорима је усаглашен и парафиран текст Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Исламске Републике Иран. Истовремено је потписан и Усаглашени записник у којем су изнете намере о одређивању авио-превозилаца две стране за обављање уговореног саобраћаја на утврђеним линијама и на уопштен начин дефинисано поступање органа надлежних за ваздушни саобраћај две државе у периоду док Споразум формално-правно не ступи на снагу.

Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Исламске Републике Иран потписали су, 21. јуна 2018. године, у Београду, проф. др Зорана З. Михајловић, потпредседница Владе и министарка грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије и министар рударства, индустрије и трговине Ирана, Мохамад Шариатмадари.

Потврђивање Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Исламске Републике Иран, представљаће дугорочни правни основ за даље унапређење односа између две државе, с обзиром на чињеницу да је у питању модеран споразум, усклађен са савременим тенденцијама у међународном цивилном ваздухопловству, којим се у целини уређују односи у области ваздушног саобраћаја између Републике Србије и Исламске Републике Иран и промовишу и испуњавају високи међународни ваздухопловни стандарди.

Такође, овај споразум, поред тога што отвара шире могућности и представља чврст темељ дугорочне успешне сарадње, како за авио-превозиоце и друге ваздухопловне субјекте држава страна уговорница, свакако позитивно утиче и на унапређење економских односа између Републике Србије и Исламске Републике Иран.

III. СТВАРАЊЕ ФИНАНСИЈСКИХ ОБАВЕЗА ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ
ИЗВРШАВАЊЕМ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Извршавањем Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Исламске Републике Иран не стварају се финансијске обавезе за Републику Србију.

IV. ПРОЦЕНА ИЗНОСА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА
СПРОВОЂЕЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

За спровођење овог међународног уговора није потребно издвајање средстава из буџета Републике Србије.